

Motion till riksdagen

1986/87: A452

Gunnar Björk i Gävle och Gunnel Jonäng (c)

Sammanhållen skärgårdspolitik i södra Norrland

I kustbandet utanför Gävleborg, dvs. på såväl Gästrik- som Hälsingekusten, har befolkningen minskat kraftigt de senaste årtiondena.

Antalet aktiva fiskare har t. ex. minskat kraftigt i orter som Bönan, Utvalnäs, Mellanfjärden, Skärså, Enånger för att bara nämna några orter, dvs. i Söderhamns-, Hudiksvalls- och Gävleområdet.

Antalet fyrplatser i landet som bebos blir också allt färre. Som exempel på den minskning som skett i vårt område kan nämnas att fyrplatser som Björn och Eggesund inte längre bebos under hela året. Skärgårdsproblemen rymmer i sig mycket av glesbygdspen. Men de är i vissa avseenden olika till sin natur.

Ett problem som vi vill belysa berör kusten utanför Gävleborg, det är det lilla antalet väderleksstationer. Detta gäller hela kuststräckan från Ålands hav till Kvarken. Detta har försämrat servicen till sjöfarare och till dem som arbetar vid Gästrik-Hälsinge-kusten.

Av kustbevakningen krävs ökade insatser på grund av det ökade antalet fritidsbåtar. Samtidigt upplever kustbevakningen i länet en osäkerhet över framtida organisationsförslag. Vi är angelägna att peka på den stora betydelse som kustbevakningen har i vårt län. Automatisering av fyrar utanför Gävleborgskusten har minskat möjligheterna att upptäcka främmande verksamhet.

Vad som i vårt län kännetecknar avsaknaden av en skärgårdspolitik är att flera statliga organ som tullverket, domänverket, sjöfartsverket, SMHI, naturvårdsverket, fortifikationsförvaltningen, byggnadsstyrelsen, fiskeristyrelsen, vägverket för att nämna några, dåligt samordnar sin verksamhet, särskilt vid organisationsförändringar.

Med denna uppdelning, utan samordning värd namnet, agerar varje statlig verksamhet för sig vilket leder till att skärgården och kustbandet dör ut. Därefter får vi med konstlade medel skjuta till stora belopp för att reparera dessa skador.

Visserligen har vi fått en bestämmelse som säger att de statliga verken måste tala med sina resp. länsstyrelser innan de vidtar en avveckling inom sitt ansvarsområde. Men utvecklingen visar att detta inte räcker. Länsstyrelserna har inte medel att sätta makt bakom orden. Ytterligare åtgärder måste till för att stoppa den sektorsvisa successiva avfolkningen av våra kuster och öar.

Det är angeläget att vi får en samlad skärgårdspolitik. Vi anser att denna fråga bör bli föremål för en särskild utredning.

Med stöd av vad som anförts i motionen föreslås
att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som an-
förts i motionen om en sammanhållen skärgårdspolitik.

Stockholm den 22 januari 1987

Gunnar Björk (c)
i Gävle

Gunnel Jonäng (c)